PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 693 (6127) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 13 octombrie 1969

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer au plecat spre India

Duminică dimineața a părăsit Capitala, plecînd spre India, președintele Consiliului de Stat al Rapublicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, și președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, împreună cu soția, Elena Maurer, care, la invitația președintelui Republicii India, Varahagiri Venkata Giri, și a primului ministru al Indiei, Indira Gandhi, vor face o vizită oficială în India.

Președintele Consiliului de Stat și președintele Consiliului de Miniștri sînt însoțiți de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, și Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Ion Stănescu, membri ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali, ziariști.

Erau de față B. D. Goswami, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indiei la București, și membri ai ambasadei Indiei, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în țara noastră.

Pe aeroportul Băneasa erau arborate drapelele de stat ale Republicii Socialiste România.

Un mare număr de bucureșteni, prezenți la aeroport, au salutat cu deosebită căldură pe președintele Consiliului de Stat și pe președintele Consiliului de Miniștri.

(Agerpres)

MARELE PAS SPRE MEXIC A FOST FĂCUT!

● Un tandem de clasă: Dobrin — Dumitrache ● Scorul putea fi mai mare ● Deși au luptat aprig pînă în minutul 90, oaspeții nu și-au creat ocazii de gol ● Omogenitatea echipei române = factorul determinant al succesului

Un instantaneu memorabil: Echipa care a realizat victoria decisivă în cursa pentru calificarea în finala C.M. din Mexic.

România — Portugalia 1-0 (1-0)

Hilario, Batista și Pedro Gomez (cu spatele — nr. 2) îl privesc cu spaimă pe portarul Damas, care nu va putea reține mingea expediată de Dobrin. Două sau trei secunde și zeci de mii de glasuri vor striga: goool!

IERI, ROMÂNIA — O ECHIPĂ în adevăratul înțeles al cuvîntului

CRONICA MINUT CU MINUT A MECIULUI, COMENTARII ȘI REPORTAJE ÎN PAG. A III-a

Primele rînduri ale articolului de față le scriem la masa presei, la cîteva clipe de la ultimul fluier al arbitrului. Spectacolul care ni se înfățișează e magnific. Cei mai înflăcărați și nerăbdători dintre suporteri au pătruns pe teren să le strîngă ei primii mîinile tricolorilor noș-

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

CEEA CE NE LIPSEA

Ieri, pe „23 August", victoria necesară a fost obținută. Cu 1—0 care putea fi, la fel de bine, 2—0 ori chiar 3—0, fără ca majorarea de scor să fi surprins pe cineva sau să fi fost în contradicție cu raportul de forțe din teren.

Trăind tensiunea ultimelor zile concentrată în cele 90 de minute de joc efectiv și amplificată tocmai prin aceasta, ne-am gîndit, totuși, ce ne-a lipsit în atîtea alte ocazii trecute pentru realizarea succesului prestigios atunci cînd el părea iminent?

Stadionul a fost neîncăpător, o parte din public rămînînd dincolo de porți. Atmosfera, în interior, încinsă pînă la incandescență. O unanimitate de simțire și dorință învăluia tribunele, vacarmul însă părea o respirație vitală fără de care nu se putea trăi acolo.

Asta să ne fi lipsit pînă acum?

Protocolul preliminar a făcut să strălucească nu numai alămurile fanfarei și bujorii din obrajii copiilor cu brațele încărcate de flori, dar și sportivitatea publicului, care și-a primit favoriții și oaspeții cu generozitatea sa faimoasă, arareori dezmințită. Întreaga atmosferă a unei dulci după amieze tomnatice colabora la înjghebarea acelui climat propriu marilor spectacole. Nimeni nu privea cerul. Acesta era liniștit.

Asta să nu fi avut altădată?

Adversarii, în tricourile lor de un roșu aprins și cu jambiere țesute parcă din verdele gazonului, aduceau cu ei, mai mult decît o situație precară în actuala ediție a Campionatului mondial de fotbal, gloria lor clădită pe performanțe, susținută de celebrități actuale ale soccerului mondial: Eusebio, Torres, Simoes, Jacinto, Umberto, temuta națională portugheză, cea care — după cît se părea — avea cele mai îndreptățite șanse să participe la finala din Mexic. Un adversar de marcă, prin urmare.

Oare pentru întîia oară ne vizita un asemenea partener?

Tricourile galbene, cu stema țării noastre, fuseseră îmbrăcate de sportivi din cîteva cluburi, bucureștene și provinciale, băieți tineri, în cea mai mare parte, care, nu prea de mult, ne dezamăgiseră în meciurile de campionat și internaționale, făcîndu-i pe mulți suspicioși pînă la neîncredere.

Nici asta nu mi se pare a constitui o noutate, tot astfel cum încrederea conducerii tehnice prof. Angelo Niculescu se cere apreciată drept o tradiție pentru formația noastră reprezentativă.

Și-atunci? Unde se cer căutate explicațiile evoluției naționalei române de ieri după amiază?

Din toate cele scrise pînă acum s-a înjghebat, de fapt,

Em. VALERIU

(Continuare în pag. a 2-a)

BRAVO!

Înainte de orice altceva, meciul de fotbal România — Portugalia ne-a arătat la ce dimensiuni de interes s-a ridicat în zilele noastre spectacolul sportiv. Această confruntare fotbalistică, decisivă pentru menținerea și consolidarea șanselor de calificare a echipei naționale la campionatul mondial din Mexic, a polarizat atenția tuturor iubitorilor de sport și — în mod cert — nu numai a lor. Aproape 100 000 de persoane au umplut tribunele de la „23 August" cu mult timp înaintea începerii jocului, alte mii au rămas dincolo de porțile stadionului în așteptarea acelui miraculos „bilet în plus", iar televizoarele și aparatele de radio au strîns — cu siguranță — în jurul lor cea mai mare parte a populației țării noastre.

Martori direcți, ori prin intermediul micului ecran și al undelor, toți acești oameni — mai mult sau mai puțin pasionați de fotbal — au fost ieri cu întreg sufletul alături de cei 11 tricolori, care își jucau marea carte a calificării în Mexic. Iar sentimentul lor de solidaritate și deplină încredere în echipierii naționalei i-a însoțit pe aceștia din urmă pe drumul victoriei.

Ieri, componenții echipei naționale au adus tuturor celor care au crezut în ei, fotbalului românesc și, în ultimă instanță, patriei noastre dragi, o frumoasă victorie sportivă, cu rezonanță pe plan internațional. Cum era de prevăzut, confruntarea lor cu reprezentanții soccerului portughez n-a fost de loc ușoară. Eusebio și coechipierii lui s-au dovedit adversari foarte redutabili, luptînd din răsputeri — așa cum poate n-au mai făcut-o în nici unul din meciurile susținute de ei în preliminariile campionatului mondial — pentru a înclina balanța în favoarea lor și a profita astfel de ultima șansă ce li se oferea. Dar nici băieții noștri nu s-au lăsat mai prejos. Ei s-au bătut — vorba mai veche a lui Dan — ca leii pentru un rezultat favorabil. Și el a venit, ca urmare a superiorității în joc, la toate capitolele, dar poate în primul rînd ca o consecință a voinței și dîrzeniei cu care fotbaliștii români au luptat în cele 90 de minute. Pentru comportarea lor generală, în meciul de ieri, pentru succesul repurtat, care îi apropie foarte mult de participarea la turneul final din Mexic, le adresăm — în numele tuturor cititorilor și al ziarului nostru — un sincer bravo! Îl merită cu prisosință, la fel ca și conducerea tehnică a echipei — formată din antrenorii Angelo Niculescu și Emeric Vogl — care au dat dovadă de multă clarviziune. După cum și conducerii federației, care a privit cu atenție și răspundere pregătirea acestui joc, asigurînd toate condițiile necesare, medicului D. Tomescu și tuturor celor ce, într-un fel sau altul, au fost utili echipei, li se cuvin calde felicitări.

Prin victoria prestigioasă asupra Portugaliei, în penultimul meci din preliminariile campionatului mondial, echipa noastră națională se apropie de realizarea unui vis pe care și l-au dorit și alte generații de fotbaliști români. Pentru a merge în Mexic și a dobîndi astfel un loc în ierarhia celor mai bune 16 formații din lume, îi rămîne un singur obstacol de trecut: meciul cu echipa Greciei, programat pentru ziua de 16 noiembrie, la București. Pînă la acea dată se vor mai produce, desigur, unele clarificări în grupa din care facem parte. S-ar putea, prin jocul rezultatelor din partidele Grecia — Elveția și Elveția — Portugalia ca meciul de la București să devină o simplă formalitate pentru națională României. Se poate întîmpla, însă, ca, prin același joc al rezultatelor, el să capete o miză la fel de mare ca și aceea a confruntării de ieri.

Oricum, se impune ca acest ultim examen al tricolorilor să fie pregătit cu seriozitatea dovedită și pînă acum. Numai așa vom reuși să dăm strălucirea necesară acestui final de sezon deosebit de favorabil echipei noastre naționale și să facem pasul decisiv spre Țara Aztecilor.

C. FIRĂNESCU